

Care miel e mai frumos? Greu de dat răspunsul. Unii sînt ca spuma laptelui și buclăci, alții asemeni cărbunelui, lucioși, cu blănița bătută mărunț și steluță în frunte. Mielii pînă la o anumită vîrstă sînt întotdeauna prilej

de bucurie pentru oricine îi privește zburdînd. Bucuria este însă cu atît mai mare cu cît turma este mai numeroasă și mai bine îngrijită. Și membrii Intovărășirii zootehnice „Drumul lui Lenin” din Bucăr, regiunea Pitești, au cu ce

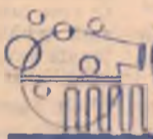
se mîndri: 480 de miei de toată frumusețea. După constătuirea de la Constanța Intovărășirii din Bucăr și-au propus să îmbunătățească rasa de oi pentru lînă fină și semlînă.

Aceeași încăpere în care cu patru ani în urmă discutăm cu un grup de colectivîști despre treburi gospodărești. De data aceasta răsfoim un caiet pe ale cărui scoarțe învechite am putut desluși cuvintele „Caiet de însemnări”. Pe una din pagini mi-au atras atenția citeva rînduri subliniate cu roșu.

„...Așadar, solul de la noi este brun-roșcat de pădure, în fază de podzolire, în proporție de 75 la sută, lăcoviște și aluviune în proporție de 25 la sută. Textura, adică compoziția mecanică a solului, este luto-nisipoasă și nisipo-lutoasă, cu un procent de humus de 2,82 pînă la 4,22 la sută. Asta-i musai s-o știu ca pe apă...”

Să fie vorba de o conferință de un ridicat nivel agrotehnic? Nu. O simplă însemnare a unui cursant, o frîntură dintr-un șir întreg de învățăminte, un buchet de cunoștințe agrotehnice, cunoștințe alese cu grijă din slovele cărților, ca niște plante gingașe, dintr-o răsadniță și transplantate cu aceeași grijă și dragoste într-un sol nou, în mințile oamenilor doritori de învățatură. Această frîntură de știință a fost la început, după cum am aflat, piatra de temelie, pe care apoi s-au așezat, cărămidă cu cărămidă, pînă în anii trecuți cînd colectivîștii din Zăbrani și-au văzut realizată dorința lor: o expoziție-muzeu și o casă-laborator.

În vitrine iscusit rînduite sînt expuși, după rang și grad de rudenie, grupați sau separați, reprezentanți ai tuturor ramurilor de producție ale gospodăriei. Aproape fiecare din ei își are povestea sa, de la naștere

CASA-LABORATOR de colectivitate

pînă la prezentarea în sala expoziției-muzeu. Știuleții de porumb, rezultați din încrucișări, diferitele soiuri de grîu, semințele de ierburi, produsele sectorului legumicol și altele, fiecare ar avea ceva de spus despre munca colectivîștilor pentru că aproape fiecare a fost studiat.

Patru încăperi ocupă expoziția-muzeu și casa-laborator a gospodăriei agricole colective din Zăbrani. Aici se string oameni tineri sau mai în vîrstă, în număr din ce în ce mai mare, să învețe cum poate fi supus pămîntul voinței omului. Aici sînt ascultate conferințele inginerului agronom sau ale brigadierilor, care încetul cu încetul

îi poartă cu gîndul, pe ascultători, fie în tulpinile plăpînde ale plantelor, fie în straturile adînci ale solului, unde se găesc miliarde și miliarde de vietăți, ce nu se pot vedea cu ochiul liber. Dar învățătura nu se oprește aici. Orice expunere, pentru a fi înțeleasă și convingătoare, are nevoie de demonstrație. Și învățătura continuă pe cîmp acolo unde știința se înfruntă cu obiceiul pămîntului, cu deprinderile moștenite din bătrîni, acolo unde față în față loturile demonstrative și experimentale își încearcă puterile cu loturile martore și unde învingătoare a ieșit — de fiecare dată și la fiecare cultură — știința.

Aibă o aplicare imediată în cultura ce s-a ales spre cercetare. Apoi, tehnica experimentală aplicată în cîmpul demonstrativ trebuie să fie cît mai simplă pentru ca diferitele variante folosite pe loturile demonstrative să fie ușor urmărite de colectiv în cursul vegetației. Colectivul casei-laborator din care fac parte, pe lîngă inginerul colectivei și brigadierii Ion Olaru, Petre Hofman, Ion Dobre, Romulus Cucu și Loghin Mureșan au căutat și au găsit calea cea mai bună în această privință. Loturile demonstrative și experimentale au fost fixate chiar în mijlocul culturii la care se urmărea studiul unei probleme. Cu aceste măsuri colectivul a pornit la lucru.

Pornind de la necesitatea dezvoltării sectorului zootehnic, ceea ce impunea crearea unei puternice baze furajere, colectivul casei-laborator a luat în studiu introducerea solei înierbate în asolamentul de cîmp. S-a studiat apoi amestecul cel mai potrivit de ierburi în condițiile locului, folosindu-se trei variante. Experiența a dovedit că cel mai potrivit amestec de ierburi este varianta în care, alături de speciile leguminoase locale ca trifoi și lucernă, a predominat *Lolium perenne*. Aplicarea acestui sistem a dat rezultate neașteptate. Pe o suprafață de 99 hectare s-au realizat peste 40 vagoane de fin de calitate superioară, iar de pe o parcelă

RODUL PĂMÎNTULUI

Pădurarul cel bătrîn, moș Anghel,
Îmi întinde-un lujer de sparanghel.

Moșul se mîndrește: „Nu-i ce spui!
Doar la ale gurii poarta-ți sui?
Asta e... „rodul pămîntului!”

Lujerul în ochi mi-l tot cocoș,
Verde-l, galben și cu roșu moș;
Geaba-l văd, nimic din el nu scoș.

Moșu-mi la din mină, sugubă,
Fragedul și înfloritul băț:
„Măi, nepoate, — ascultă, să te-nvă.”

Moșul roșu — bob de razachie —
Lunguleț e, nseamnă c-o să fie
Aa bogat în vinuri și răchie.

Ici sub „vin”, vezi spicul miștel?
Asta-nseamnă orz cam puștel...
Dar, nepoate, uite jos, sub el,

Spicu-acesta mic și mustăcios
Spune c-o să fie grîu din gros;
Iar sub „plîne”, uite aicea, jos,

Ast știuleu cu boabe mici — m-anză? —
Zice de belșug de cucuruzi!”

Astea-mi spuse mîndrul pădurar
Tălmăciindu-mi semnele-n răboju'
Verde, galben și cu spicul roșu.

Lujerul cu-al prevestiriilor har
L-am sădit în apa din pahar.

Și i privesc șiragul de mătani,
Jugelind așa, precum țărani,
Și belșug de plîne da-vor anii,

Cît pe lume străluci-va teatăr,
Pașnicul și purpurii lucoțăr!

George Dan

DE PRIN SATE ADUNATE • DE PRIN SATE ADUNATE

CU TOATE FORȚELE...

Multe ceasuri de griji le-a dat colectivisti-
lor din Cegani, griul pus astă toamnă.
Nu era zi din săptămână în care ingine-
rul agronom, tovarășul Petre Valeriu, și Iacob
Stan, președintele gospodăriei colective, să
nu facă controlul semănăturii. Mai în fiecare
dimineață, în timp ce brigadierii rânduiau im-
preună cu oamenii din brigăzi cite atelaje
merg la arat sau la însămînțat, inginerul și
președintele dădeau o fugă la capătul satu-
lui. Intimitatea era dată cîmpului, căci ploile
reci și rezezi ce nu conțină zile și săptămîni,
puteau pricinui multe necazuri.

Bătălia a început odată cu desprimăvărarea.
N-a apucat ogorul din marginea satului să se
svinte, că brigăzile de cîmp au și ieșit la bo-
ronit. Dar abia terminară de spart crusta, că
o veste îi îngrijoră pe toți: pe vreo 25 ha.
apăruse gîndacul ghebos. Primejdia era mare
și orice zăbavă putea spori paguba. Au ieșit
din nou oamenii pe lan... Lanțul săpătorilor
cuprinse hotarele parcelelor infectate, săpînd
pute șanțurile de izolare. După
aceea, locul dintre șanțuri
a fost arat adinc, iar peste braz-
de s-a împrăștiat praf de hexa-
cloran.

Teama oamenilor de urmările
mii reci și umede, ce ținea de
tămîni, nu era fără temei...

Într-una din zile „rătușca” se
învîrti în tarlăua cu floarea soare-
lui, primejduind semănătura. N-a
fost nevoie de multă vorbă.

Cu toții știau din ier-
nă, de la cercul agro-
tehnic, cît de mare poate
fi paguba pricinuită și
de acest dușman al cul-
turilor. În grabă fu dată
o sapă „oarbă” între
rînduri (căci nu se pu-
tea face deosebirea din-
tre semănătură și ier-
buri), apoi mașina îm-
prăștie praf de hexaclo-
ran, după care colectivis-
tii cu săculețe de tifon
în mîini scuturară D.D.T.,
de la un capăt la celăl-
t al rîndului.

Bătălia avea însă multe
linii de desfășurare: în
luncă zeci de atelaje în-
sămînțau porumbul, iar
alte zeci pregăteau locul
pentru sfecla de zahăr.
O parte din echipe se
aflau la răsădnițe sau
la dezgropatul vitei

Președintele Iacob Stan împreună cu inginerul
agronom Petre Valeriu controlează lanul de grîu.

pregătirea aracilor. Nici livada
cea tină, care intră anul a-
cesta în rod n-a fost dată ui-
tării. Într-un cuvînt, la orice
ceas din zi, oamenii erau
la lucru. Așa au putut
vrednicii colectivisți din Ce-
gani să însămînțeze fără întîr-
ziere cele 450 ha. cu porumb,
120 ha. cu floarea soarelui, 100
ha. cu sfeclă de zahăr și să facă
în același timp lucrările necesare
din vie, grădină și livadă.

În lupta cu vitregiile primă-
verii neobișnuite din acest an,
colectivisții din satul Cegani, ra-
ionul Fetesti, au ieșit învingă-
tori. Acum ei se pregătesc pen-
tru o nouă etapă a bătăliei, lu-
crările de întreținere a culturilor,
treabă care trebuie făcută la
vreme, căci altfel buruienile își
pot face de cap...

Mai trebuie spus că în
timp ce pe cîmp oamenii
celor cinci brigăzi gră-
beau arăturile și insă-
mînțările, în sat, la ate-
lierul de timplărie al
gospodăriei, zorul era
tot atît de mare. Meș-
terii grăbeau termina-
rea pătuțelor pliante,
vreo 250 la număr.
Învățătoarea Ortansa
Mazuru, deputată să-
tească, împreună cu
socotitorul gospodăriei
s-au îngrijit de cum-
părarea vaselor, albi-
turilor etc. de la Bur-
dușani, Nici colectiviste-
le, în grija cărora căzu-
se pregătirea odăilor și
a bucătăriei, nu se lăsau
mai prejos. În cîteva zi-
le grădinița sezonieră a
putut primi cei peste 250
de mici „locatari”.

E. Chelbasu

Recreație la... grădinița sezonieră!

Pe ogor, în ceasul de odihnă de la amiază, colectivisții obișnuiesc să-și arunce privirea și pe
ziarele proaspete aduse de la Fetesti.

Multe-s gîndurile mele

Snopșor de albăstrele
Multe-s gîndurile mele
Cît nisip și cite stele;
Pun piciorul prin ocol,
Răsar gîndurile stol
Și m-așez pe-o buturugă
Ele tot nu vor să fugă.
Gîndesc, frate, tot gîndesc
Traiul să mi-l fericesc —
Să am pîinea pe corlată.¹⁾
Și turta-n țîst cît o roată,
Cum n-am avut niciodată —
Și să-mi fie copilașii
Frumoși cum sînt păunașii
Cînd vine primăvara
Și-i frunza cît paraua
Și iarba cît undrea:u:
Verde, verde, bob năut
Colectiva s-a făcut
După cum oamenii-au vrut —
Și iar verde fir de grîu
Aș vrea și eu să mă scriu
Muierea mă ține-n frîu,
Doamne, mă bagă-n sicriu l.
Taci muiere, taci muiere,
Că nu mergi la neplăcere,
Te duc la masă rotată,
Cu „lectrici” luminată,
Cu de toate-ndestulată.

¹⁾ corlată = policoară de
scinduri deasupra vetrei.

Culeasă din comuna Dejoi Ni-
sipi, raionul Oltețu, regiunea
Craiova

E ferice traiu-n sat

Drag mi-l codrul țării mele
Cu viori de păsărele —
Dragi mi-s munții cu izvoare,

Cerul nalt cu bumb de soare
Și gătit cu mahnudele
De luceferi și de stele;
Iubesc, măre, calul murg,
Fața lunii în amurg,
Holdele și florile,
Stîna cu miorile,
Cîntecale vesele,
Toamna cu miresele...
Dar din toate cite sînt
Mi-l mai drag negrul pămînt
Pămîntul care-l muncesc
Că nu mai e boieresc —
Eu îl adap cu sudoare,
El îmi dă mărgăritare —
I-ating fruntea cu pictora',
El îmi crește grișorur'
Și mi-l crește mai bogat
Și-l ferice traiu-n sat.

Culeasă din comuna Bocicolu
Mare, raionul Sighet, regiunea
Baia Mare

Culegător: Ion Socol

Propunerea ȘEFULUI de BRIGADĂ

Președintele îl asculta pe
brigadierul Nicolae Rugină
cu atenție. Cînd bri-
gadierul sfîrși, președintele co-
lectivei zise mai mult ca pentru
sine:

— Care va să zică, vreți să
luați un lot de grîu. Il lucrați
de la însămînțat și pînă la
treierat și vă angajați să scoa-
teți în medie 1800 kg de grîu
la hectar. Iar din ceea ce depă-
șiți, o parte să fie împărțită în-
tre membrii brigăzii, drept plată
suplimentară... E ceva, cum să
zică... ceva nou, dar după păre-
rea mea, bun. O să vii în consi-
liul de conducere să susții meto-
da asta despre care s-a mai
scris și în ziare...

...În ședința consiliului de con-
ducere tovarășul Nicolae Rugină
a explicat pe larg în ce con-
stă noul sistem al retribuiri
suplimentare. Din spusele sale a
reieșit că interesul colectivisților
pentru dobîndirea unei recolte
mai bogate sporește, deoarece o
parte din produsul peste plan
revine direct celor ce l-au obți-
nut pe lotul incredintat. De a-
ceea fiecare colectivist din bri-
gadă își va da silința să lucreze
mai bine, să aplice întocmai re-
gulile agrotehnice. De cîștigat
va cîștiga și gospodăria fiindcă
astfel va crește media producției
la hectar pe întreaga colectivă...

Practica a dovedit cîtă drepta-
te a avut Nicolae Rugină și to-
varășii săi din brigadă. Lanul
brigăzii bine plivit de buruieni
a crescut des ca peria. Recolta-
tul s-a făcut în condițiunile cele
mai bune și într-un timp cu
două-trei zile mai scurt decît ce-
lelalte brigăzi. Din sporul de re-
coltă (15.000 kg.) o treime s-a
împărțit între membrii brigăzii,
care au primit suplimentar —
peste cele ce li s-au convenit la
zilele-muncă — cite 50-120 kg.
de grîu.

Anul 1957 s-a încheiat pentru
colectivisții din comuna Gheor-

ghe Lazăr, regiunea București,
cu o experiență care a izbîndit
pe deplin.

...și însușirea metodei
de către toate brigăzile

Experimentarea retribuiri
suplimentare a dat loc la
multe discuții printre co-
lectivisții. Adunarea generală de
la începutul acestui an a dez-
bătut pe îndelete noua metodă
și avantajele ei. Oamenii au in-
sistat mai ales asupra marelui în-
semnătate a aplicării sistemului de
plată suplimentară pe echipe în
vederea executării unor lucrări
de calitate foarte bună, care să
contribuie la sporirea producției
la hectar la toate culturile
prășitoare. Fiind direct intere-
sați în sporirea producției, deoa-
rece o treime din recolta peste
plan va fi împărțită între cei ce
au obținut-o, colectivisții vor în-
deplini toate lucrările la timp și
chiar înainte. Astfel, vor fi evi-
tate rămîinerile în urmă, mai ales
a prășilelor.

Convinși de aceste foloase,
colectivisții au hotărît, în unani-
mitate, extinderea noii metode la
toate culturile prășitoare.

...Acum, în aceste zile de pri-
măvară, brigăzile colectivisților
din comuna Gheorghe Lazăr
și-au pregătit fiecare cite o par-
celă de 5 ha pe care au în-
sămînțat-o cu sfeclă de zahăr,
cite o parcelă de 25 ha pe
care au însămînțat-o cu floarea
soarelui. Fiecare brigadă și-a
pregătit din timp lotul de cite
82 ha pentru porumb. Toți co-
lectivisții sînt hotărîți să aplice
la timp toate indicațiile agroteh-
nice, pentru a obține producții
mai mari decît 1000 kg. de floa-
rea-soarelui, 15.000 kg. sfeclă de
zahăr și 2500 kg. de porumb la
hectar, așa cum a fost stabilit în
planul de producție.

S. Juster

DE PRIN SATE ADUNATE • DE PRIN SATE ADUNATE

N. GRIGORESCU

Intorcerea de la tirg

N. GRIGORESCU

A cum 120 de ani, la 15 mai 1838, în satul Văcărești de Răstoacă din fostul județ Dimbovița, în bordeiul unui țăran sărac s-a născut cel de al șaselea copil căruia părinții i-au pus numele de Nicolae.

Doisprezece ani mai târziu, la tirgurile de duminică, grupuri de țărani se opreau în fața unei hăinuțe peticite de copil, întinsă pe pământ și acoperită de icoaște lucrate meșteșugit și semnate naiv — NICU...

Anii trec. Adolescentul N. Grigorescu zugrăvește rind pe rind câteva icoane pentru minăstirea Căldărușani, executând în cele din urmă pictura murală a minăstirilor Zamfira și Agapia.

Copilul de țăran, plecat din satul natal și inițiat în primele sale încercări artistice de către meșterul iconar ceh Anton Chadek, păstrează însă vie în amintire icoana satului drag, chipurile oamenilor, horele și cumpenile fîntinilor. Nu-l satisface zugrăvirea chipurilor de sfinți, vrea să oglindească viața reală, frumusețea meleagurilor și viața poporului nostru.

Hotărît să se dedice în întregime picturii laice, cu banii agonisiți de pe urma zugrăvirii minăstirii Agapia, — după ce regimul burghezo-moșieresc refuzase să-i dea bursă — N. Grigorescu pleacă în 1861 să studieze la Paris, intrînd în atelierul pictorului Sebastien Cornu. Nu rămîne însă prea multă vreme aici. Dormie să picteze oamenii și natura în culori naturale, cu pasiune și sensibilitate, neîmpăcîndu-se cu legile rigide ale academismului, Grigorescu se alătură grupului de pictori care lucrau în aer liber, printre care făcea parte și celebrul pictor francez Corot. Din această perioadă datează minunatele sale tablouri înfățișînd peisaje luminoase (*Peisajul cu stînci, Toamna, Intrarea în pădure*), chipuri de oameni simpli din popor (*Bătrîna cu gîștele, Pașnicul de la Chailly*).

Reîntors în patrie în 1864, N. Grigorescu lucrează neobosit, dînd una după

Nicolae Grigorescu

alta opere de uriașă valoare artistică. Cu toate că burghezia nu i-a pus la dispoziție nimic, talentul marelui artist se afirmă năvalnic, bucurîndu-se de aprecierea celor mai luminate minți ale vremii. Pinzele lui sînt privite cu admirație și cumpărate de oameni ca Mihail Kogălniceanu, Alexandru Odobescu, Costache Negri, Vasile Alecsandri. Patriot înflăcărat, îndrăgostit de fru-

muștele țării, Grigorescu immortalizează în tablourile sale scene din viața de toate zilele, cu o rară putere de sugesție: *Fata cu zestre, Car cu boi, Femeie torcînd, Amîndurora le place jocul, La tirg, Inmormîntarea, Pregătînd mămăliga, Popas, Prin mlaștini* și altele.

Artistul patriot nu rămîne departe de frămîntările vremii. Aflîndu-se din nou

la Paris, în 1877, și auzînd că a izbucnit războiul care avea să aducă scuturarea jugului otoman, N. Grigorescu se înapoiază neîntîrziat în țară, devenînd un luptător neînfîricat pentru eliberarea națională. În această perioadă se vădește caracterul său de artist-cetățean. El, omul firav și sfios, deprins cu paleta și șevaletul, cere să fie trimis pe front. Infruntînd primejdia, Grigorescu

N. GRIGORESCU

Drum greu

Comoara lui Moș Melinte

Oricine se abate prin Cornești va vedea în spatele casei lui moș Gheorghe Melinte o mică livadă de pomi de toată frumusețea. Găsești aici meri, peri, caiși, pruni, iar în fundul livezii cițiva gutui și un nuc bătrîn și umbros sub care se odihnește moșul cînd e arșiță mare vara.

Primăvara e o adevărată desfătare să intri în livadă, să vezi pomii albiți de neaua florilor, să respiri aerul curat, să auzi zumzetul albinelor și ciripitul voios al păsărilor. Rai, nu alta. Dar toamna? Toamna nu știi ce să admiri mai întii, perele mari și galbene după care îți lasă gura apă, ori merele roșii, aurii, sau prunele cămoase, sau piersicele parfumate, sau gutuile...

Moș Melinte are de toate în mica sa livadă. Toți cei care trec prin dreptul casei lui privesc cu jînd la pomii doldora de rod. Moșul ride mulțumit pe sub mustață și își vede liniștit de treabă. Ba potrivește mai bine o proptea la un păr, care stă gata să se dărîme sub povara fructelor, ba retează o uscătură de la un măr bătrîn, și cite altele. Nu-i vorbă, mai sînt și alți gospodari în sat care au pomi pe lingă casă sau chiar cite o mică livadă, dar pe Moș Melinte nu-l întrece nimeni. El are mereu fructe din belșug, începînd de la sfîrșitul primăverii și pînă cînd dau iar pomii în floare. O bună parte din fructele ce-l prisosesc le vinde și scoate bani frumoși. Mai ales iarna cînd merele și perele sînt foarte mult căutate.

Moș Melinte nu este zgîrcit. Este săritor la nevoie și dă bucuros acolo, citeva mere și pere atunci cînd îi cere cineva. Mai ales copiii îi dau țircoale. Ba se reped la cooperativă să-i cumpere cite ceva, ba îi aduc tutun, ba îi cară apă. Pe ei moșul îi răsplătește cu cite un măr. Vin citeodată la moș Melinte și oameni mari, femei sau bărbați.

„Moș Melinte — îi spune cite o femeie — mi s-a îmbolnăvit

2

COMOARA LUI MOȘ MELINTE

copilul și mi-a cerut a seară un măr”. Sau cite un bărbat: — „Moș Melinte, a mea e gata să nască și rivnește de citeva zile după mere”. Moșul se urcă în pod, caută în finul așezat peste grinzile tavanelui și vine cu căciula plină. Dar niciodată nu dă merele pînă nu-l dojenește virtos pe cel care a venit. Nu pentru că a venit să ceară. Il ceartă pentru că nu și-a plantat pe lingă casă sau în grădină pomi care să-i dea fructe îndestulătoare pentru familia sa. Unii îi ascultă sfatul, alții nu. Cite unul, mai lasă-mă să te las, îi răspunde:

— Cînd o să ajung eu, moș Melinte, să mînc fructe din pomul pe care spui să-l pun acuma?

Și lucrul acesta îl spun unii an de an. Moșul se supără atunci: — Bine, mă Zamfire, dar eu cum am ajuns să mînc fructe din pomii pe care i-am pus? Ba după cum vezi, mai dau și la alții. Să zicem că ai fi plantat și tu un pom cu 5—6 ani în urmă, n-ai mînce anul ăsta fructe din el? Și îndemnul pe care moșul îl dă tuturor este acesta: — Să nu treacă an fără să planteze fiecare cite 3-4 pomi în jurul casei. Dar nu numai atît, ci să-i îngrijească bine, să-i curățe de uscături, de ramurile de prisos, de cuiburile de omizi, să-i altoiască. Un pom altoit — spune moș Melinte, și are dreptate — nu costă decît 4—5 lei, adică valoarea ouălelor pe care le face o găină într-o săptămînă. Și omul pleacă cu merele în căciulă și cu capul mai luminat. În primăvară îl vezi cum pune mîna

COMOARA LUI

pe cazma și plantează 2-3 pomi mai din vreme și le-a prins

Mai deunăzi, în primăvara Melinte instructoroarea tal din capul satului.

— Moș Melinte, te rugăm la un sfat cu pionierii și școlii acțiune de plantare a 100 de de sfatul dumitale.

Moșul a primit bucuros. totul la o parte. Ii place m și copiii, că se ocupă și tîmplă Lui moș Melinte îi sînt dragi pentru că știu că se aleg cu scara, s-a urcat în pod, a a cu grijă și le-a pus într-un s tural, moșul a luat loc la m tural. A pus săculețul pe m îl priveau cu atenție și curio

— Dragii mei, am să vă neobișnuită și totuși adevăra cu 30 de ani. Se tot svonea ascunsă din vremuri îndepă mie în vreo citeva rînduri c mintului. Ce m-am gîndit at oi găsi comoara cea mult r la început o groapă, dar n-an ceva mai departe de prima, alta și apoi alta, dar dege cînd, într-o zi trece pe la m care a murit de mult și pe c

— Ce-i mă Gheorghe, te folosește truda asta? De ce mine, Gheorghe: cea mai munca făcută cu rost și chib nu există. Mai bine ai planta și ai să vezi peste cițiva an lăsat rușinat capul în jos și domnul Băloi mi-a adus vreo plantat. Tot el a venit și

însoț ză d toare lea K neta, Ofițer

Du nuă pețin Cu t relui chisea nimio sată bil a burg

„N îmbăt timp statul atelea abia tere mul după putea

Ne care și se narde părăs Priete pe a mătes mnes Pe cl cu bo la pi

Azi popul bucur care-i Cîmpia azi C besc p Studii după tecile rora a mușet

Macheta celui de al doilea satelit artificial al Pământului atrage numeroși vizitatori în pavilionul sovietic.

EXPOZIȚIA DE LA BRUXELLES 1958 UNIVERSALĂ

La Bruxelles, — capitala Belgiei. — s-a deschis acum o lună în parcul Heysel, Expoziția Universală, care depășește ca proporție și exponate toate expozițiile anterioare de acest gen. Lucrările de amenajare au început la 24 septembrie 1955, când a fost pusă piatra de temelie a expoziției. La 15 aprilie 1958, cele 200 de palate și pavilioane au fost gata, împreună cu întregul complex de lucrări care au transformat teritoriul expoziției într-un mic oraș. S-au săpat cu acest prilej 150.000 metri cubi de pământ, la construcția pavilionelor s-au folosit 30.000 tone de oțel, s-au instalat 120 kilometri de cabluri pentru iluminat. În cuprinsul expoziției s-au construit 30 km. de șosele, o esplanadă și un pod pentru trecători, lung de 450 metri.

În afară de pavilioanele statelor care expun, se află în expoziție două pavilioane internaționale: Palatul științei și Palatul artelor.

Palatul științei înfățișează progresul științei pusă în slujba omului și are patru secții: atomul, molecula, cristalul și celula. Palatul artelor are două secții: 1) Cincizeci de ani de artă modernă; și 2) Omul și arta. În cadrul expoziției, se vor ține diferite conferințe, congrese, concursuri și festivaluri, vor veni numeroase ansambluri teatrale și formații de concert vestite. Fiecare țară va avea „Zile na-

ționale”, în cursul cărora își va înfățișa realizările social-culturale. În felul acesta, se va întări spiritul de prietenie și colaborare între popoare, de coexistență pașnică.

Expoziția Universală de la Bruxelles are ca deviză „Omul și progresul” și a fost vizitată până acum de aproape două milioane de oameni. Printre pavilioanele care stîrnesc interesul și admirația unanimă este cel al Uniunii Sovietice. Și pe bună dreptate. Monumentala clădire a pavilionului sovietic se întinde pe o suprafață de 6 kilometri și este făcută din sticlă, aluminiu și oțel. Acoperișul și pereții sînt transparenți. După închiderea expoziției de la Bruxelles, pavilionul sovietic va fi demontat, transportat și instalat la Moscova.

La intrarea pavilionului, se află un obelisc de 60 metri, în vârful căruia flutură drapelul U.R.S.S. Pe lângă săli de expoziție, pavilionul sovietic mai cuprinde o sală de cinematograful de 1.000 de locuri și un restaurant pentru 300 de persoane. Prin exponatele sale, pavilionul este o imagine puternică a avîntului științei, industriei și culturii în anii puterii sovietice, a înaltului nivel material și cultural al marelui popor sovietic, constructorul comunismului. Sala centrală este dominată de marea statuie de bronz a lui V. I. Lenin.

În sălile pavilionului sovietic

sînt o serie de machete și exponate printre care cele mai importante sînt:

● Machetele în mărime naturală ale primului și al doilea satelit artificial al Pământului. Cu acest prilej sînt popularizate și rezultatele cercetărilor științifice efectuate cu ajutorul sateliților.

● Machetele unor centrale atomo-electrice, modelul spargătorului de gheață atomic „Lenin” și al celui mai puternic sincrofototron din lume, — expresie vie a folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. Numeroase alte exponate arată folosirea izotopilor radioactivi în producție, diagnoză și tratamente medicale etc.

● Mii de exponate ilustrează înaltul nivel al științei și tehnicii sovietice, dezvoltarea ei complexă: mașini-unelte de diferite tipuri, aparate de precizie etc. Un interes deosebit stîrnește mașina de găurit ultrasonică, un război de țesut automat, mașina electronică de fotografare și un puternic aparat de sudură electrică.

A fost amenajată, de asemenea, o mină de cărbuni în miniatură în care vizitatorii pot vedea ultimele realizări ale tehnicii sovietice în extracția cărbunelui.

● Numeroase machete înfățișează întreprinderi industriale unde metalul curge ca un fir orbilor, furnalele sînt încărcate automat, turbinele hidrocentralelor se învîrtesc nelincetate.

● Modelele avioanelor „T.U. 114”, „Moskva” și „Ucraina” și heliicopterul „MIL”, — cel mai puternic din lume, — înfățișează avîntul tehnic al aeronauticii sovietice. De asemenea, este expus modelul motorului pentru pasageri, înzestrată cu aripi submarine și a cărei viteză va fi de 2,5 ori mai mare decît a navelor obișnuite.

Succesele agriculturii sovietice sînt oglindite într-un spațiu larg: machetele unui colhoz și ale unui sohoz cu multe ramuri de producție; diagrame și fotografii care arată creșterea suprafețelor însămînțate și a nivelului de mecanizare. Pe un platou sînt aliniate puternice tractoare, combine, colectoare de spice, o mașină universală pentru recoltat porumbul etc.

Modele de țesături, confecții, încălțăminte, autoturisme, articole de uz casnic, aparate de radio-televiziune, instrumente muzicale etc., întregesc viziunea asupra nivelului de viață ridicat al poporului sovietic.

Cine le paște, le cunoaște...

În drum spre căminul cultural, învățătorul Spiridon îl zări după un gard pe fostul lui elev Petrică Ion, stînd la pîndă printre bălării.

— Da' ce faci tu acolo, măi Petrică?

— Bună ziua, tovarășe învățător, mă uitam și eu la lumea asta de albine. Se învîrtesc taman ca oamenii la iarmarocul din Cașin...

— Vezi băiatule, din iarmarocul acesta iese mierea, mierea cea dulce.

— Știu, și parcă nu-mi vine a crede, priviți și dumneavoastră... Sînt numai două, trei, se învîrtesc așa mereu, mereu, în formă de 8. Cine să înțeleagă ceva din hora asta?

Învățătorul Spiridon intră în grădină și privi atenți albinele arătate de Petrică.

— Într-adevăr, Petrică — zise el zîmbind — albinele astea par că sînt la horă. Dănuiesc, cum foarte bine ai băgat și tu de seamă, în formă de 8, dar nu o fac lăra roșt...

— Oare?

— Albinele acestea sînt iso-coadele stupului, ele pornesc în cercetare, uneori kilometri întregi, spre a descoperi pe unde e roșt de hrană. După ce găsește ce căuta, patrulea se întoarce la stup și arată surzătorilor ei, culegătoarelor, drumul și locul...

Petrică pui în ris, apoi se rușină de nelcrederea pe care o arătase fostului său dascăl.

— Vă rog să mă iertați, tovarășe învățător, dar nu-mi prea vine a crede ca gingăniile astea să fie în stare să vorbească...

— De vorbit, nu vorbesc și nici nu aud, că sînt surde, dar de comunicat, comunică între ele și se înțeleg în munca lor destul de bine...

— Oare?

— Cine le vede, nu le crede, cine le paște, le cunoaște! Îți aduci aminte ce vă spuneam eu la școală în primul an, cînd vă uitați la buchia ca pisica în calendar, măi Petrică...?

— Păi cum aș putea uita, tovarășe învățător? Sigur că n-am uitat. Dar aici, cu albinele... Cum să fac să le „pasc” și eu?

— Nu-i greu de învățat. Unde mai pui că la „cercada” asta nu-ți trebuie nici fluior, nici dulăi, nici bită, ci numai un pic de minie și trager de inimă... Ai să înveți dacă vrei, dar nu bătînd din palme. Un învățat german, Frisch, a studiat timp de 25 de ani numai felul în care comunică albinele între ele, adică tocmai despre ce vorbim noi acum...

— Și cum a făcut? întrebă băiatul cu mult interes.

— Mai întâi, Frisch și-a construit niște stupi de sticlă, spre a putea observa albinele și în casa lor, nu numai afară. Apoi, el a observat că albinele exploratoare aveau nevoie pentru comunicarea lor de două elemente: distanța și direcția. El a mai observat că dacă sursa de hrană se află la 50-100 metri de stup, exploratoarele reintrînd în stup se rotesc deasupra fururilor, făcînd astfel un semnal. Culegătoarele tes atunci din stup și caută la mică distanță același miros pe care l-au simțit la exploratoare și care este la fel cu mirosul nectarului adus de exploratoare ca probă.

— Fîn miros trebuie că au...

— Foarte fin, dar această comunicare este cea mai simplă. Cînd este vorba de o distanță mai mare însă, exploratoarele încep să dănuiască în formă de 8 în afara stupului.

— Așa cum zboară acum.

— Intocmai. Cînd este vorba, de pildă, de o distanță mai mare de 150 de metri, albina exploratoare descrie 40 de tururi în 8 pe minut.

— Dar ați spus că hrană poate fi la distanță de kilometri uneori; asta înseamnă că exploratoarea se învîrtește și mai iute...

— Ba, dimpotrivă, cu cît distanța crește, ritmul, viteza turajiei, scade. Recordul de distanță care se cunoaște este de 11 km; la această distanță cu totul excepțională, ritmul nu mai este decît de vreo cinci ture pe minut.

— Dar deștepte mai sînt. Trebuie să fie foarte interesant de cunoscut în amănunt felul lor de viață...

— Desigur, mai cu seamă pentru apicultori...

— Știți, tovarășe învățător, și Iorgu, și Florea, și a Stanel, vor să se ocupe cu albinăritul...

— Foarte bine vor face, dar atunci știi ce, vorbește tu cu ei, chiar și cu alții și veniți duminică viitoare la școală cu toții, am să vă învăț tot ce știu eu, încetul cu încetul...

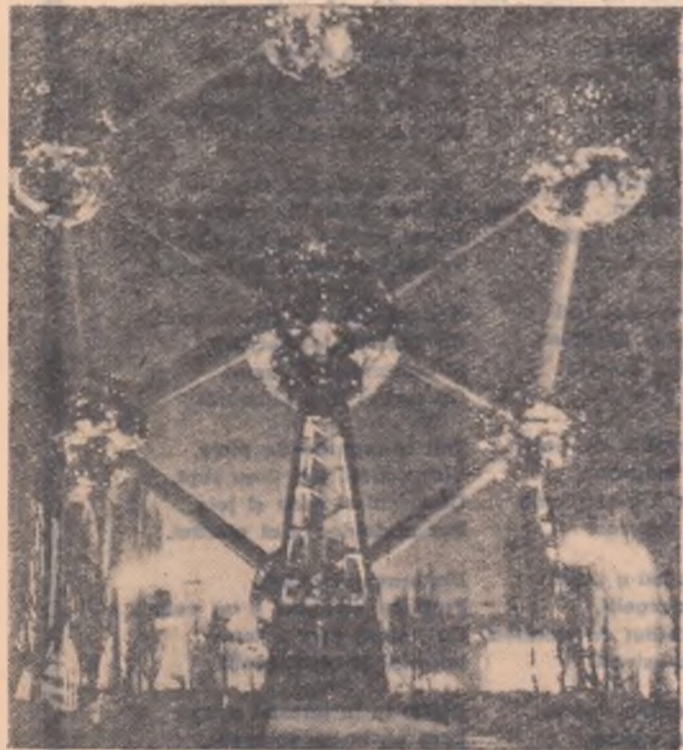
— Bine, tovarășe învățător, îi aduc la sigur...

— Ne am înțeles, o să începem cu începutul, care este rolul fiecărei albine în parte, cum sînt ele organizate, fiindcă să știi, sînt foarte bine organizate. Atunci, te las cu bine, Petrică, pe duminică.

— Pe duminică, tovarășe învățător!

(Va urma)

dr. Oct. Cortea

„Atomium”-ul străjulește intrarea expoziției universale. Construcție din sferă metalice, el înfățișează structura atomului.

Aspect din timpul convorbirilor dintre delegația P.M.R. și a guvernului R.P. Romine și delegația P.M.U.P. și a guvernului R.P. Polone.

Vizita delegației de partid și guvernamentale a R. P. Polone în țara noastră

Luni la amiază a sosit în Capitală delegația Partidului Muncitoresc Unit Polonez și a Guvernului Republicii Populare Polone, care la invitația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Guvernului Republicii Populare Romine vizitează țara noastră.

Mii și mii de cetățeni ai Bucureștiului au făcut membrilor delegației o primire entuziastă. Pe aeroportul Băneasa, unde a avut loc primirea oficială, erau arborate drapelul de stat ale R. P. Polone și R.P. Romine. Pe frontispiciul aerogării, pe o pancartă mare, era înscrisă în limbile romină și polonă urarea: „Bine ați venit soli ai poporului frate polonez”.

Delegația de partid și guvernamentală a R.P. Polone. în frunte cu tovarășul Wladyslaw Gomulka, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez și Josef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri și membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, a fost întâmpinată pe aeroport de tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Constantin Pîrvulescu, de membri ai C.C. al P.M.R. și ai guvernului, precum și de numeroși reprezentanți ai instituțiilor centrale, ai organizațiilor obștești și de oameni de știință și cultură.

În uralele și aplauzele îndelungate ale oamenilor muncii, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a rostit o cuvântare de bun venit. A luat apoi cuvântul tovarășul Wladyslaw Gomulka, ale cărui cuvinte au fost primite cu puternice urale și aplauze, dovadă a prieteniei frățești ce leagă popoarele celor două țări.

La 12 mai au început la Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romine convorbirile dintre delegația Partidului Muncitoresc Român și a Guvernului Republicii Populare Romine și delegația Partidului Muncitoresc Unit Polonez și a Guvernului Republicii Populare Polone.

Luni după amiază, înalții oaspeți au depus o coroană de flori la Monumentul Eroilor Patriei.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim se-

cretar al C.C. al P.M.R., a oferit luni seara, în cinstea delegației poloneze, o masă intimă la casa de oaspeți a Consiliului de Miniștri, iar la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. a avut loc un spectacol de gală în cinstea înalților oaspeți.

La Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român au avut loc în ziua de 13 mai convorbiri între delegația Partidului Muncitoresc Român și delegația Partidului Muncitoresc Unit Polonez. Într-un spirit de înțelegere și atmosferă tovarășească, cele două delegații au făcut un schimb de păreri în legătură cu problemele actuale ale mișcării comuniste internaționale și ale activității celor două partide frățești.

În cursul zilei de 13 mai, membrii delegației de partid și guvernamentale a R.P. Polone au vizitat uzinele „23 August” și „Republica” din Capitală. La sosirea în fața uzinei „23 August” o mulțime de muncitori și muncitoare au primit cu urale și buchete de flori pe solii poporului vecin exprimându-și sentimentele de căldă frăție cu poporul polonez, constructor al socialismului. Timp de aproape o oră și jumătate înalții oaspeți au vizitat diverse secții ale uzinelor „23 August”. La sfârșitul vizitei, membrii delegației au primit în dar două mari și frumoase albume cu fotografii din viața și activitatea muncitorilor de la „23 August”.

Tovarășul Wladyslaw Gomulka a rostit o scurtă cuvântare, subliniind însemnătatea colaborării politice și economice între R.P. Polonă și R.P. Romină. „Vă urăm multe succese. Succesele dvs. sînt și succesele noastre” — a spus în încheiere tovarășul Gomulka.

În continuare, membrii delegației de partid și guvernamentale poloneze au vizitat uzinele de țevi „Republica”.

Marți seara, tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Romine, a oferit o recepție în saloanele Consiliului de Miniștri în cinstea delegației poloneze. La recepție au tostat tovarășii Chivu Stoica, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Romine și Josef Cyrankiewicz, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone.

O nouă propunere a guvernului sovietic în scopul încetării experiențelor nucleare

— Mesajul adresat de N. S. Hrușciov președintelui Eisenhower —

Uniunea Sovietică animată de năzuința fermă de a contribui la destinderea situației internaționale depune eforturi susținute în scopul determinării guvernelor S.U.A. și Marii Britanii să înceteze la rândul lor experiențele cu armele nucleare. O mărturie vie a acestei năzuinți o constituie și recentul mesaj adresat de tovarășul N. S. Hrușciov, președintelui Eisenhower.

La începutul mesajului, N. S. Hrușciov subliniază faptul că în mesajul lui Eisenhower guvernul american nu răspunde la apelul sovietic în legătură cu încetarea experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen. Dimpotrivă, guvernele S.U.A. și Angliei au continuat să efectueze experiențe cu bombe nucleare, sfidînd astfel în mod fățiș voința tuturor popoarelor iubitoare de pace și progres. Uniunea Sovietică, prin încetarea unilaterală a experiențelor cu armele nucleare, a creat o bază concretă, practică pentru realizarea unui acord care să pună omenirea în afara oricărui pericol atomic.

În continuarea mesajului său, N. S. Hrușciov arată că, deoarece președintele S.U.A. acordă o mare importanță lucrărilor experților pentru studierea detaliilor tehnice legate de un control al îndeplinirii acordului cu privire la încetarea experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen, U.R.S.S., în pofida îndoielilor pe care le nutrește în această privință este gata să încerce și această cale.

Acest nou și important pas făcut de Uniunea Sovietică înseamnă traducerea în fapte a politicii de pace și de înțelegere

re între popoare pe care statul sovietic o duce cu consecvență. Popoarele lumii așteaptă ca și guvernele S.U.A. și Angliei să răspundă tot prin fapte acestor propuneri și acțiuni menite să ducă la încetarea cursei înarmării atomice.

Guvernul sovietic propune, de pildă, ca cele două părți să numească experți care să înceapă imediat activitatea pentru studierea mijloacelor de detectare a unor eventuale încălcări ale acordului cu privire la încetarea experiențelor nucleare, pentru ca această activitate să fie dusă la bun sfârșit într-un termen cit mai scurt, dinainte fixat.

În momentul de față sînt necesare acțiuni practice ale puterilor apusene care dețin arma atomică și cu hidrogen. Acest lucru este cu atât mai necesar cu cât în prezent bombardierele aviației strategice a S.U.A. continuă să efectueze zboruri sistematice în direcția frontierelor Uniunii Sovietice. Aceste zboruri, așa după cum se arată și în mesaj, sînt fenomene periculoase pentru pacea și securitatea tuturor popoarelor și sînt profund anormale pentru timp de pace. Ele trebuie să înceteze și aceasta depinde numai de guvernul S.U.A.

„Vă chem din nou, domnule președinte, scrie tovarășul N. S. Hrușciov în mesajul său, să sprijiniți inițiativa Uniunii Sovietice în ceea ce privește încetarea experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen și să faceți astfel posibilă rezolvarea definitivă a acestei probleme, ceea ce speră fierbinte popoarele tuturor țărilor”.

Un SCUT al PĂCII și LIBERTĂȚII

La 14 mai se împlinesc trei ani de cînd reprezentanții a opt state socialiste europene au semnat la Varșovia un Tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală, punînd astfel bazele unei organizații de apărare comună și unui comandament unificat al forțelor armate. Prin Tratatul de la Varșovia, Albania, Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, Polonia, România, Ungaria și Uniunea Sovietică s-au angajat să-și apere împreună independența lor națională, să contribuie la asigurarea păcii și securității în întreaga lume.

Spre deosebire de pactele și alianțele puse la cale de imperialiștii americani în diferite părți ale lumii, Tratatul de la Varșovia este lipsit de orice intenții sau planuri agresive. El nu a fost încheiat decît atunci cînd puterile apusene au respins o serie întregă de propuneri privind crearea unui sistem general european de securitate colectivă și a fost conceput ca o măsură de apărare împotriva

uneltirilor războinice ale Blocului Atlantic.

Respectînd Carta și principiile Organizației Națiunilor Unite, statele participante la Tratatul de la Varșovia s-au obligat în mod solemn să se abțină de la amenințarea cu forța sau de la folosirea forței în relațiile internaționale. Dovadă a principiilor sale pașnice, acest Tratat

Trei ani de la încheierea Tratatului de la Varșovia

a fost și rămîne deschis participării oricărui alt stat, indiferent de orînduirea sa socială. De asemenea, s-a hotărît încă de la început ca Tratatul de la Varșovia să fie lichidat automat în momentul în care s-ar încheia un tratat general de securitate colectivă al întregii Europe.

De altfel, cei trei ani care s-au scurs de la semnarea acestui Tratat stau mărturie eforturilor sincere pe care țările so-

cialiste în frunte cu U.R.S.S. le-au depus în slujba păcii. Reducerile masive ale efectivelor forțelor armate ale acestor țări, propunerile în legătură cu crearea unei zone europene din care să se scoată toate armele atomice, încetarea unilaterală a experiențelor cu aceste arme de către Uniunea Sovietică sînt cîteva din faptele care vorbesc de la sine despre orientarea pașnică a politicii externe a țărilor socialiste.

Existența Tratatului de la Varșovia, prietenia și unitatea de neclintit a țărilor socialiste sînt un puternic stăvilor pus în calea planurilor războinice ale imperialiștilor.

Stăpîne pe soarta lor, unite prin țelul comun al păcii și progresului, țările Tratatului de la Varșovia nu vor precupeți nici de acum înainte strădaniile lor închinat binelui comun al întregii omeniri. Poporul român, mîndru de a putea sluji și în acest chip cauzei păcii, este pe deplin conștient de importanța participării sale la această alianță care ocrotește viitorul și libertatea popoarelor.

PE SCURT PE SCURT

● Zilele acestea s-a deschis la Moscova Expoziția Agricolă Internațională pe anul 1958. Expoziția oglindește realizările industriei constructoare de mașini și succesele dobîndite în domeniul tehnicii noi. Aici sînt expuse peste 600 de tractoare și diferite mașini și unelte agricole care se vind colhozurilor și sovhozurilor.

● Cu prilejul deschiderii Expoziției Agricole Unionale, tovarășul N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S. și președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a rostit o cuvîntare.

● La 11 mai a.c. au avut loc în Grecia alegerile parlamentare organizate înainte de expirarea împuternicirilor parlamentului ales în 1956. Un important succes în aceste alegeri a obținut partidul democrat unit de stînga (E.D.A.), care se pronunță pentru o politică de pace, de in-

dependență națională și de dezvoltare a relațiilor de prietenie cu toate țările. Numărul mandatelor dobîndite de E.D.A. este de 78, față de 18 cît a avut în parlamentul trecut.

● Demonstrațiile de protest împotriva asasinării lui Nasib Metni, redactorul responsabil al ziarului „Telegraph” s-au transformat într-o vastă mișcare împotriva politicii proamericane a guvernului libanez al lui Sami Solh și a imperialismului american. La Beirut, capitala Libanului, greva a devenit generală. Demonstrații au dat foc citorva automobile ale poliției, precum și clădirii bibliotecii americane. La 11 mai, în orașul Tripoli, au avut loc mari demonstrații populare care s-au desfășurat sub lozincile: „Jos doctrina Eisenhower”, „Jos pactul militar”. Clădirea consulatului S.U.A. a fost incendiată. În oraș s-a declarat grevă generală.

Buruiana...

Comuna Șandra din raionul Sînnicolaul Mare, regiunea Timișoara, are uzină electrică, uzina are trei motoare, responsabil și mecanic, dar șândrenii nu au lumină electrică decât rareori, cînd binevoiește domnul Burian Georg. De ce nu funcționează uzina? Tovarășii de la I.G.O.S. Sînnicolaul Mare nu știu sau se fac că nu știu.

— Ați căpătat motor „Timpuri noi” — zice Burian. — Așteptați. În casa mea nu vor funcționa motoare „Timpuri noi”.

Domnului Burian nu-i plac motoarele românești „Timpuri noi”. Nu-i plac nici motoarele, dar mai ales nu-i plac timpurile noi. Și nu-i plac nici aparatele de radio fabricate în țară. De aceea face ce face să dovedească că nu-s bune. Bieții oameni dau drumul — cînd este lumină — la aparate și încremesc cu mîna pe buton, cu ochii la becul din tavan și cu urechea lipită de aparat. Incepe muzica sau vreo vorbire. Se întărește curentul, sting în grabă aparatul. Slăbește curentul, deschid din nou. Frumos, nu? De ce fac șândrenii așa? Cîteva aparate s-au ars din cauza domnului mecanic și oamenilor nu le arde de loc să li se prăpădească aparatele de radio. Pentru că domnul Burian ține cu orice preț să arunce umbră de îndoială asupra produselor românești.

Domniei sale, domnului Bu-

rian, nu-i plac nici filmele și nici conferințele de la cîminul cultural. De 1 Mai, în Șandra, a fost adus un film, Șândrenii s-au dus bucuri să-l vizioneze. Dar... motorul n-a vrut să funcționeze.

— Nu-i bun motorul! — zicea — pentru a cîta oară? — domnul Burian...

Așa se întîmplă de fiecare dată: se intrerup filmele, conferințele. De ce? Pentru că așa vrea domnul Burian. Face el ce face și motorul se defectează.

Bine, veți zice dumneavoastră, dar cine-i domnul Burian și de ce nu se iau măsuri?

Păi să vi-l prezentăm.

Burian Georg, de fel din Șandra, fost proprietar al unei mori cu motor, a două tractoare și două batoze, „agricultor” cu 23 lanțe de pămînt, pe care personal nu le putea lucra, ocupat fiind cu exploatarea altora, — a fost angajat de nu se știe cine, mecanic. Și acest nu se știe cine, aflat în nu se știe ce funcție la I.G.O.S.-Sînnicolaul Mare, îl ține în brațe. De ce? Pentru că va fi avînd și el interesele lui. Vorba ceea... corb la corb nu-și scoate ochii...

Șândrenii au avut parte de multe bucurii în ultimii ani. Au o colectivă puternică, cîmin cultural cu sală de spectacole, bibliotecă, cooperativă cu mai multe secții, uzină construită cu forțe proprii. Au căpătat în dar din partea statului două motoare pentru uzină.

...În brazda lor cu flori se află însă un... Burian, pe care, în ciuda repetatelor sezișări, cei de la I.G.O.S. Sînnicolaul Mare, nu vor să-l plivească. Nu vor în ruptul capului!

C. M.

EPIGRAME

Unui factor poștal care nu împarte abonaților ziarele și revistele.

Mal schimbă-ți prostul obicei (și spun, de-acl, politicoș) — din factor P.T.T., de vrei să n-ajungi factor... de prisos.

Unele organe piscicole nu dau nici o importanță însămințării cu porumb în terenurile neinundabile din bălțile Dunării, nesocotind astfel măsura luată de secțiunile agricole.

„N-avem nimic cu agricultura”. (Iși zic — „dar justă e măsura” și-a chibzuința lor... înaltă, Au hotărît s-o lase... baltă!

Mircea Codrescu

Tractoarele S.M.T. Poroștea Mare, Regiunea Autonomă Maghiară s-au defectat imediat ce au ieșit pe cîmp.

— Am luat măsuri să nu mai rămîna tractoarele în brazdă!

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

Conducerea sfatului popular al comunei Vlădeni — regiunea Plocești, n-a luat măsuri pentru a opri prăbușirea terenului în apa Cricovului Dulce, deși în fiecare an se pierd astfel însemnate suprafețe cultivabile.

Bucătarul Marin Trandafir de la G.A.S. Petrești, regiunea Pitești, lipsește des de la serviciu, motivînd că salariații pot minca la bufet (unde nu se găsesc decât ouă).

Concluzie:

— Deplasîndu-ne pe teren, constatăm că eroziunea apei nu prezintă importanță...

— Ai grijă, săptămîna asta să le dai tu de mincare!!

(Desene de NIC. NICOLAESCU)

Ce i-a spus cartea de vise:

„Lingă apă de te vei visa, Noroc mare vei avea”

Inginerul Nicolae Neagu de la S.M.T. Băneasa n-a ținut, în satul Sft. Gheorghe, nici o conferință de îndrumare din cele programate.

— Dar ce s-a-ntimplat? Am intirziat?
— Dimpotrivă, pentru anul viitor ați venit prea devreme.

(Desen de N. CLAUDIU)

În comunele Glodeni, Doicești, Bărbulețu, (raionul Pucioasa), lucrările de plantare a pomilor s-au făcut la întimplare.

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

— Pe terenul de sport pui pomi??
— Stiu eu ce fac! Sportivii au nevoie de multe fructe!!...

Explicații

Intr-o casă nouă (de colectivist!)
Discuția deunăzi niște lucruri noi:
O dormeză verde, un dulap greci
Și-alte „măruntășuri” (Care? nu insist!)
A intrat în vorbă mai întii dormeză
Întrebînd vecinul (pe dulap adică!):
— Lustruit ești, neene, că mi-aș face freza
În oglinda-ți neagră, însă... nu am chică!
Am o întrebare ce-mi furnică sinul:
Cum veniși în casa asta, frățioare?
— Hei! — zimbî dulapul. — M-a adus stăpînul
Cînd s-a-ntors cu carul de la contractare!
Ești, ca o femeie, foarte guralivă...
Dumneata, vecină, n-ai venit la fel?
— Da, dar nu pe bunuri de la colectivă.
...A vindut stăpînul vară un vitel!
Chiar atunci pe ușă intră tacticos
RADIO-ul mare, proaspăt cumpărat,
Și „prinșind” dormeză timbrul... curios
Îi explică pînă să fie întrebat:
— Eu știu limbă, o mie. Descori petrec,
Deci, sînt o valoare. (Peste două mii!)
Și-ți mai dau un singur amănunt — să știi:
M-a adus în casă un libret de C.E.C.!

S. Bălaciuc

Ghicitori

Ce naște neinsuflețit
Din însuflețit,
Și însuflețit
din neinsuflețit.

Poți să fugi de ea
Prea bine,
Că tot vine
După tine.

(Gîta și ou)

(Umbră)